

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 2T/113/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512010726
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2013:2512010726.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a prísediacich L.Á. D. K. G. G., v trestnej veci obžalovaného B.. C. L., U.. XX.XX.XXXX H. R., stíhaného pre pokračovací zločin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 140 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.10.2013 rozhodol

rozhodol:

Obžalovaný B.. C. L., nar. XX.XX.XXXX H. R., trvale bytom D., Z..

G. Č.. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej

trestnej veci v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou,

je vinný, že

B.. C. L. v období od 24.12.2010 do 09.02.2011 svojimi písomnými podaniami z dní: 24.12.2010, 15.01.2011, 25.01.2011, 27.01.2011, 07.02.2011, 08.02.2011, 09.02.2011 /2x/, napísanými vo výkone väzby v NVÚ a ÚVV Leopoldov a Ilava, z pomsty za vykonávanie dozoru nad zachovávaním zákonnosti v trestnom konaní, lživo obvinil G.. Y. L., prokurátorku Okresnej prokuratúry v Prievidzi zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona a korupcie vo forme poskytovania a prijímania „úplatkov“ vo forme finančných prostriedkov od rôznych osôb a profesijne ju diskreditovať, podania adresoval na rôzne súčasti Policajného zboru a na Okresnú prokuratúru H. D., čo malo za následok, že prokurátorka G.. Y. L. v trestných veciach vedených na Okresnej prokuratúre D. pod sp. zn. 2Pv 697/08 a 2Pv 976/09 sa uzneseniami podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku zo dňa 28. 02. 2011 vylúčila z vykonávania úkonov v trestnom konaní a vo veci sp. zn. 2Pv 477/10 bola uznesením podľa § 32 ods. 1 Trestného poriadku vydaným okresným prokurátorom vylúčená z vykonávania úkonov v trestnom konaní, o predmetných podaniach B.. C. L. bolo po vykonaní úkonov trestného konania rozhodnuté uzneseniami vyšetrovateľa PZ v zmysle § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku - odmietnutím,

Teda

- iného z osobitného motívu - pomsty, lživo obvinil z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie,

tým spáchal

- pokračovací zločin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 140 písmeno b) Trestného zákona,

z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, pretože pokladá trest uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 09.05.2011, sp. zn. 3T/28/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.09.2011, sp. zn. 3To 85/2011 vo výmere 4 (štyri) roky a 7 (sedem) mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby podanej Generálnou prokuratúrou SR na Okresný súd Piešťany dňa 13.08.2012 vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, oboznámením listinných dôkazov, ako aj ďalšieho obsahu spisu.

Z vykonaného dokazovania bol zistený a preukázaný skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný B.. C.U. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol vo väzbe v Leopoldove za vec, ktorú vyšetrovali na ÚBOK Trnava, kde boli proti nemu vedené trestné stíhania, a dozor nad týmito vykonávala G.. L.. Po stretnutiach a informáciách od rôznych ľudí, aj od odsúdených, zistil, že sa v jeho veci robia nezákonné postupy. Chcel na to poukázať, nechcel nič zlé spôsobiť prokurátorke, nemal na to žiaden dôvod. Nepopiera, že písal listy, ale nie z dôvodu pomsty G.. L.. O korupčnom správaní osôb činných v jeho veciach sa dozvedel od N. L., brata G. L., C. L. st. svojho otca a sesternice T. G.. Malo ísť o podozrenie, že G.. L. má styky aj s inými svedkami, ktorí vystupovali v jeho trestných veciach, a tak isto operatívci, ktorí robili na jeho veciach, mali s týmito svedkami nadštandardné vzťahy. Bolo mu uvedenými osobami povedané, že G.. L. brala úplatky. Nevie, kto konkrétne mu to povedal. Tieto listy poslal na viaceré orgány činné v trestnom konaní. Chcel to oznámiť len preto, aby sa to preverilo. Domnieval sa, že je to dôvod na zaujatosť.

Svedkyňa a poškodená G.. Y. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným sa prvý krát stretla na hlavnom pojednávaní vedenom na Okresnom súde v Prievidzi, vo veci ktorú dozorovala Krajská prokuratúra v Trenčíne a následne vec odstúpila na Okresnú prokuratúru v Prievidzi. Vec bola vedená na súde pod sp. zn. 1T/335/09 pre trestný čin nebezpečného vyhrážania a zločin vydierania. Časť svedkov zmenila výpovede oproti prípravnému konaniu. Niektorí uviedli, že v prípravnom konaní vypovedali v prospech obžalovaného, pretože mu chceli pomôcť, boli to jeho spolupracovníci a kamaráti. Z toho dôvodu iniciovala podnet na trestné stíhanie svedkov za krivé výpovede. Následne bolo ÚBOK-om vznesené obvinenie nielen menovaným svedkom, ale aj obhajcovi, C.. T. K. O. C.. W.. Keďže sa poznala s C.. T. a to konkrétne s jeho manželkou a deťmi, požiadala okresného prokurátora, aby ju v záujme zachovania objektívnosti v tejto trestnej veci vylúčil, čo aj okresný prokurátor dňa 14.12.2010 urobil. Vykonávala však dozor v iných trestných veciach, kde boli poškodení manželia M., a obžalovaný tam namietol svedkyňu, aj celú Okresnú prokuratúru v Prievidzi, čo odôvodnil svedkyňiným korupčným správaním. Že mala svedkovi NY. odovzdať nejaké eurá, a ovplyvniť jeho výpoveď. Takýchto podaní prišlo na Okresnú prokuratúru Prievidza 5 alebo 6. V dôsledku toho sa vylúčila z vykonávania dozoru v dvoch trestných veciach a následne podala trestné oznámenie. Pri zastupovaní kolegyni PK. sa dozvedela, že obžalovaný informácie o svedkyňinom korupčnom správaní píše aj v iných trestných veciach, a preto nedozorovala už žiadne veci, kde on vystupoval. Na upresnenie uviedla, že dozorovala vec, kde obžalovaný bol v procesnom postavení poškodeného, tam však svedkyňu nenamietal. Má za to, že takéto informácie, ktoré písal o jej osobe, ju mohli poškodiť v zamestnaní, pretože podozrenie z korupčného správania prokurátora je veľmi závažné. Nemá, a ani nemala žiaden dôvod na to,

aby niektoré trestné konanie ovplyvňovala. Bola dva krát vypočúvaná v súvislosti s oznámeniami obžalovaného v Nitre, a to po začatí trestného stíhania. Vie, že vo veci bolo potom rozhodnuté odmietnutím. Rozhodnutie však nevidela.

Svedok C.. D. Č. na hlavnom pojednávaní uviedol, že za obžalovaným ako jeho obhajca prišiel do výkonu trestu v Ilave, a spýtal sa ho, čo sa deje v jeho veci, že počul, že má niečo s prokurátorkou a to na hlavnom pojednávaní. Išiel do krčmy oproti súdu na kávu, kde to počul. Vie, že obžalovaný písal nejaké listy z výkonu trestu, bolo to možno, pretože nikdy vo výkone trestu nebol, a videl v tom cestu, ako sa odtiaľ dostať. Svedok konkrétne počul, že obžalovaný sa z tohto ľahko nedostane, preto že má veľa neprajníkov. O nejakých sumách úplatkov alebo konkrétnych osobách sa určite nehovorilo. Klientovi povedal, že prokurátorka si robí len svoju prácu.

Svedok C. L. E.. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v Prievidzi zastáva veľa funkcií. Jedna osoba mu povedala, keďže jej svedok pomohol, že mu povie, čo sa deje s jeho synom v trestných veciach. A niekoľko ďalších ľudí mu povedalo, že prokurátorka G.. L. nekonala na hlavnom pojednávaní ako mala, a že bola zaujatá. Konkrétne mu bolo povedané, že dávala a prijímala peňažné prostriedky, ale už konkrétne svedok nevie komu, a za čo. Proti jeho synovi sa spykli ľudia, ktorým požičiaval peniaze, keď ho totiž dostali do väzby, nemuseli peniaze vracať. Svedok dostával anonymné listy aj na G.. L.. Pred reštauráciou pána T. v Prievidzi v roku 2010 stretol človeka, ktorý mu povedal sumy, ktoré mala dostať prokurátorka, aj ktoré mala ona dávať. Musel to vedieť aj C.. Č.. S odstupom času si už svedok nespomenul, aké to mali byť sumy.

Svedkyňa N. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že všetky informácie, ktoré dostala od ľudí, povedala svojmu synovi. Bolo to o tom, že v jeho trestných veciach to hraničilo s korupciou, bola z toho zhrozená. G.. L. nepozná, nechce jej ublížiť. Nejaké informácie mala od manžela, niečo do ľudí z kaviarne, ktorá patrí synovi, a v ktorej svedkyňa pracuje. Proti synovi nastala taká mašinéria, že prokurátor alebo prokurátorka mali brať úplatky, že boli ovplyvnení aj policajti, aj vyšetrovatelia. Nepamätá si, či boli spomínané aj nejaké sumy, myslí si, že bolo všeobecne povedané prokurátori a prokurátorka a úplatky. Takto to povedala synovi vo väzbe.

Svedkyňa T. G. na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola na súde s C.. Č., ktorý ju upozornil, čo sa hovorí vedľa. Tam bolo povedané, že L. nemá šancu, že sú proti nemu všetci, a že je to uplatené. Nevie, kto to povedal, na chodbe bolo viac ľudí, rôzni svedkovia. Svedkyňa bola potom za obvineným v Ilave, avšak povedala mu, že nech to nechá tak. Bolo tam niečo povedané v súvislosti s prokurátorkou, že má na obžalovaného spadené, a že vlastne, tí čo ju platia, zabezpečili, že obžalovaný nemá šancu. Žiadne konkrétne mená pri týchto vyjadreniach nepadli.

Svedok M. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa vyprávalo, že sa to podpláca, aj policajti, aj D. L.. Raz za ním prišiel C. Z. mladší, ktorý sa súdil s obžalovaným o 769 tisíc, povedal, že keď mu dá obžalovaný peniaze povie mu, ako to funguje. Od roku 2008 svedok pracoval Z. L.. Keďže tento vedel, že pôjde do väzenia, zamestnal svedka, aby sa mu staral o majetok, pretože svedok robil pôžičky, tak sa v tom vyznal. Skoro všetci v Prievidzi hovorili, a ešte aj za svedkom bol jeden pán, čo tiež povedal, že keď dajú peniaze, povie im, ktorí policajti chodia nahovárať svedkov, aby proti obžalovanému vypovedali. Za skutočnosť, ktoré písal obžalovanému do väzby, bol svedok odsúdený za trestný čin marenie spravodlivosti. Konkrétne informácie O. G.. L. U..

Svedok G. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v tejto veci ako brat obžalovaného využije svoje právo a nebude vypovedať.

Trestnú činnosť obžalovaného preukazujú predovšetkým listy nachádzajúce sa v spisovom materiáli, ktoré adresoval rôznym orgánom činným v trestnom konaní, kde popisuje korupčné správanie prokurátorky OP Prievidza G.. L., vrátane určenia konkrétnych druhov súm, ktoré mala prevziať, aby ovplyvňovala konanie v trestných veciach obžalovaného.

Ďalším usvedčujúcim dôkazom sú uznesenia vyšetrovateľa Prezídia PZ - úradu boja proti korupcii zo dňa 31.05.2011 a 07.04.2011, z ktorých vyplynulo, že vyšetrovateľ sa zaoberal oznámením obžalovaného na G.. Y. L., toto preveroval a dospel k rozhodnutiu podľa § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku - ktorým odmietol oznámenie obžalovaného, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania.

Zároveň sa v spise nachádzajú aj ďalšie takéto uznesenia o odmietnutí oznámení obžalovaného vyšetrovateľom Prezídia PZ, úradu boja proti korupcii, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný sústavne podával ničím nepodložené oznámenia, či už na prokurátorov dozorujúcich jeho trestné veci, ale aj na pracovníčku väznice, či iné osoby s účelom dosiahnuť marenie vyšetrovania vo svojich veciach, resp. oddialiť jeho skončenie.

Je teda zrejmé, že žiadne z obžalovaným uvádzaných informácií v oznámeniach sa nepotvrdili.

Na základe takto vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný B.. C. L. svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky pokračovacieho zločinu krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 140 písmeno b) Trestného zákona, pretože listom dal podnet na trestné stíhanie nevinné osoby, pričom takéto oznámenie nemusí byť urobené len orgánu činnému v trestnom konaní (hoci obžalovaný takéto listy o G.. L. rozoslal viacerým orgánom činným v trestnom konaní). Týmto lživo obvinil zo spáchania trestného činu G.. L., ktorá vykonávala ako prokurátorka dozor v trestných veciach vedených proti obvinenému. Na trestnú zodpovednosť páchatel'a postačuje, že iného lživo obviní, a takéhoto konania sa dopustí v úmysle privodiť inému trestné stíhanie. Je však bez významu, či u lživo obvinenej osoby došlo k trestnému stíhaniu, resp. k jej odsúdeniu. Obžalovaný si bol vedomý toho, že inú osobu, konkrétne G.. L. obviňuje neprávom. Jednak disponoval iba všeobecnými informáciami, pričom v listoch adresovaných orgánom činným v trestnom konaní písal o G.. L. konkrétne okolnosti, teda že mala vynášať informácie, za aké konkrétne sumy (1.000,- Eur úplatok, 2.000,- Eur úplatok a podobne). Z vypočúvania svedkov na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že títo disponovali len všeobecnými informáciami o tom, že konanie voči obžalovanému je zmanipulované. Žiadny zo svedkov nepočul priame informácie na G.. L., že by mala táto zobrať konkrétny úplatok, aj svedkovia sa v tom, čo počuli, značne rozchádzali. Otec obžalovaného C. L. E.. uviedol, že mal vedomosť o tom, že G.. L. dávala a prijímala peňažné prostriedky, čo mu uviedol neznámy človek. Musel to vedieť aj C.. Č., manželke to nepovedal, pretože je chorá. C.. Č. uviedol, že o nejakých konkrétnych menách si nič nepamätá, ani žiadne konkrétne sumy úplatkov o prokurátorku nepočul, nevie o úplatkoch, nemal dôvod sa o tom s obžalovaným baviť. Manželka svedka C. L. E.., (matka obžalovaného) zas uviedla, že informácie o úplatkoch vie od manžela, a zákazníkov kaviarne (E. L. st. ale uviedol, že manželke o tom nehovoril). Svedkyňa mala vedomosť, že prokurátorka mala brať úplatky. Nepamätá si, či boli spomínané sumy, nepamätá si, či to bolo hovorené všeobecne prokurátorovi alebo prokurátorku. Ľudia jej nič nehovorili o policajtoch. Pričom obžalovaný vo svojich listoch, kde napáda korupčné správanie prokurátorky, spomína aj korupčné správanie policajtov. Obžalovaný tak isto tvrdí, že všetky informácie o prokurátorku mal od mamy, otca, od tety, a od rodiny. Kto konkrétne mu však O. L. hovoril, už obžalovaný uviesť nevie. Svedkyňa G. (teta obžalovaného) uviedla, že len niečo počula, že je to uplatené, síce to povedala obžalovanému, ale zároveň mu povedala, že nech to nechá tak. Takéto svedecké výpovede svedkov boli rozporuplné, plné všeobecných, nekonkretizovaných informácií. Pokiaľ obžalovaný na základe takýchto informácií k podozreniu zo spáchania trestného činu vo svojich prípadoch dospel, mal oprávnenie podať trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a s tým, že disponuje všeobecnými informáciami, ktoré mu priniesli rôzni neznámi ľudia, resp. rodinný príslušníci, čím by polícia bola povinná sa zaoberať a vyšetriť ich. On naopak vo svojich listoch hovorí absolútne konkrétne skutočnosti a obviňuje G.. L. z korupčného správania a z prevzatia konkrétnych súm ako úplatkov. Obžalovanému muselo byť zrejmé, že svedkyňa a poškodená G.. L. v postavení prokurátorky, vykonávajúceho dozor nad trestným stíhaním jeho osoby, pokiaľ o nej uvedie takéto skutočnosti, bude vyšetrovaná, čo sa aj následne stalo. O motíve pomsty G.. L. svedčí aj skutočnosť, že vo veci, kde obžalovaný vystupoval ako poškodený ju nikdy nenamietal, hoci ako sám tvrdí mal informácie o jej korupčnom správaní - išlo mu iba o konania vedené proti nemu ako obvinenému. Hoci konanie vedené vo veci, kde bola G.. L. podozrivá, skončilo odmietnutím vyšetrovateľa, nemá to žiadny vplyv na naplnenie všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty žalovaného skutku.

Na základe takto vykonaného dokazovania, súd posúdil dôkazy jednotlivito aj v celku, a dospel k záveru, že tieto smerujú k jedinému záveru, a to je záver o uznaní viny obžalovaného.

Čo sa týka osoby obžalovaného, tento bol doposiaľ dva krát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T 28/2011 zo dňa 09.05.2011, právoplatným 20.09.2011, pre zločiny podľa § 344 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona a § 346 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 7 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trest mu bol uložený v zmysle vtedy platných ustanovení o asperačnej zásade podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/173/2011 zo dňa 27.03.2013, právoplatným dňa 28.08.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 3To 53/2013 bol obžalovaný uznaný vinným zo skutkov podľa § 20, § 348 odsek 1 písmeno f) a § 20 k § 344 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, avšak bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/28/2011.

V súvislosti s rozhodnutím Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/28/2011 prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona súd pri výmere trestu vzal do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin, uloží mu súhrnný trest, podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 odsek 2 veta druhá Trestného zákona súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

V danej veci prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody, avšak zohľadniac nález Ústavného súdu SR, PL UF 106/2011, ktorý modifikoval asperačnú zásadu uvedenú v § 41 odsek 2 Trestného zákona v texte za bodkočiarkou, dospel súd k záveru, že hoc prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu za všetky trestné činy, bolo by to podľa miernejšej trestnej sadzby, ako bola trestná sadzba platná a účinná v čase, keď mu bol ukladaný trest vo výmere 4 roky a 7 mesiacov.

Vzhľadom na uvedené okolnosti, zohľadniac § 42 odsek 2 veta druhá Trestného zákona, a že obžalovaný pred spáchaním zbiehajúcich sa trestných činov nebol súdne trestaný, ale postihnutý len za priestupky, je dostatočne odôvodenný záver, že trest uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/28/2011 v trvaní 4 roky a 7 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia postačuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela.

S poukazom na uvedené dôvody bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.